

İslam Ve İman İle Yaşamakta Adaptasyon Ve Aksiyon Sorunu 4

– kul mehmet · 17 Temmuz 2013

(Rabbin, kendi istediğini yaratır, dilediğini seçer. Onların seçim hakkı yoktur.)[Kasas 68]

Kul belayı hak ederse, Allahü teâlâ da ona bela gönderir. İşte bir ayet meali:

(Başınıza gelen bir bela, kendi ellerinizle işledikleriniz yüzündendir. [Bununla beraber] Allah çoğunu affeder.) [Şura 30]

(Demek ki bela, günahlarımız yüzünden gönderiliyor. Ama gönderen yine Allah'tır. Ayetin devamında, Allah çoğunu affeder deniyor. Demek ki belayı gönderen Odur, çoğunu da affediyor.)

(Sana gelen her iyilik, Allah'ın [bir ihsanı olarak] gelmekte, her kötülük de [günahlarına karşılık olarak] kendinden gelmektedir.) [Nisa 79]

(Bundan önceki ayette, Şerri de Allah yaratır buyruluyor. Bu ayette ise, günahlarınız yüzünden kötülük geliyor buyruluyor. Ama gönderen, kötülüğü yaratan yine Allahü teâlâdır.)

Bir hadis-i şerif meali de şöyledir:

(Kaderin, hayrın ve şerrin Allah'tan olduğuna inanmayan mümin değildir.) [Tirmizi]

Allah'a kavuşmayı inkâr

Sual: Kura'nda (Allah'a kavuşmayı inkâr eden kâfir olur) deniyor. Allah'a kavuşmak nedir? İmanın şartı 7'dir diyenler, (Allah'a dünyada kavuşmayı kabul etmeyen kâfirdir) diyorlar. Bu ne demektir?

CEVAP

Din yeni gelmedi. Dinde bilinmeyen bir husus yoktur. Dinin sahibi var, Peygamberi var. Onların emir ve yasakları var. Allah Resulünü devreden çıkarmak, Onun bildirdiklerine inanmamak, açıklamalarını beğenmemek dinsizliktir.

Allah'a kavuşmanın ne demek olduğunu, Resulullah ve Onun vârisleri şöyle açıklıyor:

Allah'a kavuşmayı inkâr etmek, dirilmeyi inkârdır, Cenneti, Cehennemi, yani ahireti inkârdır. Allah'ın manevi huzuruna çıkmayı inkârdır.

Likauallah yani Allah kavuşmakla ilgili bazı ayet mealleri şöyledir:

(Köşeli parantez içindeki açıklamalar Beydavi, Celaleyn, Medarik, Kurtubi gibi muteber eserlerden alınmıştır.)

(Allah'a [Rahmetini umup azabından korkarak, Onun rızasına] kavuşmak isteyen, bilsin ki Allah'ın tayin

ettiği o vakit [ahiret] elbette gelecektir.) [Ankebut 5] (Kavuşma günü ahirettir.)

(Ey insan, sen Rabbine çalışıp çabalarsın, sonunda [ahirette] Ona kavuşacaksın.)[İnşikak 6] (Hayır ve şer ne yaptıysan kıyamette onların karşılığına kavuşacaksın [Beydavi])

(Denilir ki: Bu güne [kıyamet gününe] kavuşacağınızı unuttuğunuz [inkâr ettiğiniz] gibi, biz de bugün [Kıyamet günü] sizi unuturuz [Cezalandırırız]. Yeriniz ateştir, yardımcılarınız da yoktur. [Sizi Cehennem azabından hiç kimse kurtaramaz]) [Casiye 34]

(Bu güne kavuşmayı unutmanızın [inanmayışınızın] cezasını şimdi görün. İşte biz de sizi unuttuk [Azaba maruz bıraktık], yaptıklarınıza karşılık ebedi azabı tadın!) [Secde 14] (Ahiret gününe kavuşmayı inkârın, dirilmeyi inkâr olduğu bildiriliyor.)

(Allah'a kavuşmayı [dirilmeyi] yalanlayanlar, gerçekten hüsrana uğramışlardır. Kıyamet günü ansızın gelince onlar, günahlarını sırtlarına yüklenmiş olarak,"Dünyada yaptığımız kusurlardan dolayı yazıklar olsun bize" derler. Bakın yüklendikleri günah ne kötüdür.) [Enam 31]

("[Ölüp] toprakta kaybolduğumuz zaman, gerçekten biz yeniden yaratılacak mıyız" derler. Doğrusu onlar Rablerine kavuşmayı [dirilmeyi] inkâr ediyorlar.) [Secde 10] (Allah'a kavuşmayı inkârın, dirilmeyi inkâr olduğu bildiriliyor.)

(Sabır ve namazla Allah'a sığınıp yardım isteyin; Rablerine kavuşacaklarına, Ona döneceklerine inanan ve Allah'tan korkanlardan başkasına namaz elbette ağır gelir.) [Bekara 45,46] (Allah'tan geldik, Ona döneceğiz ayetinde olduğu gibi, burada da Ona dönmekten kasıt dirilmektir, Ona kavuşmak da manevi huzuruna çıkmaktır.)

(İstikbal [ahiret] için hazırlıklı olun, Allah'tan sakının. Ona, hiç şüphesiz kavuşacağınızı [dirilerek manevi huzuruna çıkacağınızı] bilin, bunu inananlara müjdele.) [Bakara 223]

(Allah'a [Onun rahmetine, yardımına] kavuşacağını bilenler ise: "Nice az topluluk çok topluluğa Allah'ın izniyle üstün gelmiştir, Allah sabredenlerle beraberdir" dediler.)[Bekara 249]

[Dirilmeyi inkâr edip, hesap için] Bize kavuşmayı ummayanlar, [ahiretten gafil olduklarından dolayı] dünya hayatına razı olup [dünyayı ahirete tercih ederek] bununla rahatlayanlar ve ayetlerimizden [Yaratanın varlığını gösteren delillerden] gafil olanlar, işledikleri [günahlar] yüzünden Cehenneme gideceklerdir.)a[Yunus 7,8]

(Eğer Allah insanlara, hayrı çarçabuk istedikleri gibi, şerri de acele verseydi, elbette onların ecelleri bitirilmiş olurdu. Fakat bize kavuşmayı ummayanları [ahireti, dirilmeyi inkâr edenleri] biz, azgınlıkları

içinde bocalar bir halde bırakırız.) [Yunus 11] (Ayrıca, bu ayette hayrın ve şerrin Allah'tan olduğu bildiriliyor.)

(Allah, bütün işleri idare eder, ayetleri tafsilatlı olarak beyan eder, tâ ki Rabbinize kavuşacağınızı kesin olarak bilesiniz.) [Rad 2] (Öldükten sonra dirilmek ve ahiret hayatı var.)

(Allah'ın ayetlerini ve Ona kavuşmayı inkâr edenler, rahmetimden ümitlerini kesenlerdir. Onlar için acıklı azap vardır.) [Ankebut 23]

(Kendi kendilerine, Allah'ın, gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları ancak hak olarak ve belli bir süre için yarattığını hiç düşünmediler mi? İnsanların birçoğu, Rablerine kavuşmayı gerçekten inkâr ediyorlar.) [Rum 8] (Ölümden sonra dirilmeyi inkâr edenler var deniliyor.)

(Elbette onlar [kâfirler] Rablerine kavuşma [öldükten sonra dirilme] konusunda şüphe içindedirler.) [Fussilet 54] (Burada da Allah'a kavuşmak dirilmek demektir.)

(Allah onları toplayacağı günde, sanki onlar dünyada gündüz bir parça kalmışlar da aralarında tanışıyorlarmış gibi olacak. Allah'ın huzuruna çıkacaklarını inkâr edip de, hidayete kavuşmayanlar, elbette en büyük ziyana uğramış olacaklardır.) [Yunus 45]

(Rabbine [Ahirette Onun rızasına] kavuşmayı arzu eden kimse, Salih amel işlesin ve Rabbine kullukta hiçbir şeyi ortak koşmasın.) [Kehf 110]

Şimdi de Allah'a kavuşmak hususunda Resulullah efendimizin açıklamalarına bakalım:

(Hastalıktan dolayı sızlayan mümine hayret ederim. Eğer hastalıktaki mükâfatı bilseydi, ölüp, Allah'a kavuşuncaya kadar hasta kalmak isterdi.) [Taberânî]

(Allahü teâlâya ihlâsla ibadet eden ve şirk koşmadan Ona mülaki olana [kavuşana]Cennet vacip olur. Allah'a şirk koşarak mülaki olana da Cehennem vacip olur.)[Hâkim] (Demek ki kâfir olan da Allah'a kavuşuyor, yani diriliyor.)

(Müslüman'ın her iyiliği için, on katından yedi yüz katına kadar sevap yazılır. Her günahı için ise bir misli yazılır. Allah'a kavuşuncaya [kıyamete] kadar böyle devam eder.) [Müslim]

(Bir tüccar, alacaklarını tahsil eden adamına, "Borcunu veremeyecek fakirden alma, onu hoş gör" derdi. Allah'a kavuşunca [ahirette], Allah da onu hoş görüp, affetti.) [Buharî]

(Mümin için, Allah'a kavuşmadan [ölmeden], rahat yoktur.) [Müslim]

(Bir Müslüman, “Sübhanallahi ve bihamdihi ve estağfirullah ve etübü ileyh” derse, bu söz arşa asılır ve o kimse Allah’a kavuşuncaya [ahirete] kadar sahibinin işlediği hiçbir günah onu silmez ve o, söylediği gibi mühürlü olarak kalır.) [Taberani]

(Bela müminin bedeninde, malında ve evladında devam eder. Tâ ki üzerinde hiç bir günah kalmadan Allah’a kavuşuncaya [ahirete] kadar.) [Hâkim]

(En çok gıpta edilen mümin, yükü hafif olan, namazını doğru kılan, Allah’a kavuşuncaya [ahirete] kadar kendisine yetecek az rızka sabreden, kulluk vazifesini güzel bir şekilde yerine getiren, halk arasında fazla tanınmayan, musibeti dünyada iken verilen, mirası ve ardından ağlayanı az olan kimsedir.) [Tirmizi, İbni Mace]

(Allah’ım, sana kavuşana [ahirete] kadar dünyadan ihtiyaç bağlarımı kopar.) [Ebu Nuaym]

(Hiç kimsenin bende bir hakkı olmadığı halde Rabbime kavuşmak isterim.) [Ebu Dâvud]

(Allahü teâlâ, kıyamette Müslümanlara, “Bana kavuşmayı arzu eder miydiniz?” buyurur. Onlar “Evet” derler. Allahü teâlâ, “Niçin” diye sorar. Onlar, “Affını umardık” derler. Allahü teâlâ, “Ben de sizi affettim” buyurur.) [İ. Ahmed]

(Allahü teâlâ buyurdu ki: Oruçlunun iki sevinci vardır. Biri iftar zamanı, diğeri orucu ile bana kavuştuğu zaman.) [Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi, Nesai]

(Her gün bir öncekinden kötü olur. Rabbinize kavuşana [kıyamete] kadar böyle devam eder.) [Buhari]

(Allahü teâlâ buyurdu: Bana kavuşmak isteyen kuluma ben de kavuşmak isterim. Bana kavuşmaktan hoşlanmayandan ben de hoşlanmam.) [Buhari, Müslim, Tirmizi, Darimi]

Âişe validemiz bildirir:

Resulullah, “Kim Allah’a kavuşmak isterse, Allah da ona kavuşmak ister. Kim Allah’a kavuşmak istemezse, Allah da ona kavuşmak istemez” buyurdu. [Âişe validemiz, Allah’a ancak ölmekle kavuşulacağını bildiği için] Ya Resulullah, ölümü sevmeyiz için mi kavuşmak istemez? Eğer öyle ise hepimiz ölümü sevmeyiz, dedim. Resulullah buyurdu ki:

(Hayır, öyle değil. Mümine Allah’ın rahmeti, rızası ve Cenneti müjdelendiği zaman Allahü teâlâyâ kavuşmak ister [ölüm ona kötü gelmez]; işte o zaman Allah da ona kavuşmak ister. Kâfire Allah’ın azabı, gazabı haber verildiği zaman Allah’a kavuşmaktan hoşlanmaz; Allah da ona kavuşmaktan hoşlanmaz.) [Buhari, Müslim, Tirmizi, Nesai, İbni Mace]

Bu hadis-i şeriflerin hepsi de, Allah’a kavuşmanın, dirildikten sonra Allah’ın manevi huzuruna çıkmak

olduğunu bildirmektedir. Tek istisnası yoktur.

Meşhur Cibril hadisi de, imanın İslam'ın şartlarını açıklayıp, şerrin de Allah'tan olduğunu bildiriyor:

Hazret-i Ömer anlatır:

Bir gün, Resulullah'ın yanında oturuyorduk. Tanımadığımız bir adam gelip sordu:

- İslam ne demektir ya Resulullah?

- Kelime-i şehadet söylemek, her gün beş kere namaz kılmak, Ramazan ayında oruç tutmak, zekât vermek ve gücü yeterse Hacca gitmek.

- Doğru söyledin. İman ne demektir? [Biz bu kimsenin hem sorup hem de doğru diye tasdik etmesine hayret ettik.]

- İman, Allah'a ve Meleklerle ve Kitaplara ve Peygamberlere ve kıyamet gününe ve hayrın şerrin, Allah'ın takdiri ile olduğuna inanmaktır.

- Doğru söyledin. İhsan ne demektir?

- Allahü teâlâyâ, Onu görür gibi ibadet etmendir. Sen Onu görmüyor isen de, O seni hep görmektedir.

- Kıyamet günü ne zaman olacaktır?

- Bunu, kendisinden sorulan, sorandan daha iyi bilmez.

Kıyametin alametlerini sordu. Resulullah da bildirdi. O kimse gittikten sonra, Resulullah bize dönerek, (Bunları sorup giden, Cebrail aleyhisselam idi. Size dininizi bildirmek için gelmişti) buyurdu. (Müslim, Nesai, Ebu Dâvud, Tilmizi)-(9)

İnanmak ihtiyaç mı?(10)

Sual: İnsanlar niçin Allah'a inanmak ihtiyacı duyarlar?

CEVAP

Bazı felsefeciler (İnsanda tapma ihtiyacı vardır. Bunun için de, ateşe, güneşe, puta tapanlar olmuştur) diyorlar. İşin aslı ise şöyle:

Allahü teâlâ, insana, iyiyi kötüden, hakkı batıldan ayırması için akıl vermiştir. Akıl, bir şeyin kendiliğinden olduğunu kabul etmez. Her şeyi bir sebebe bağlar. İnsanın ve insandaki organların ve tabiattaki düzenin yerli yerince yaratılmasını tesadüf olarak kabul edemez. Bunun gibi tabiatta bulunan canlı cansız her şeyin, bir yaratıcı tarafından yaratıldığını ister istemez kabul eder.

İnsanın kendi başına Allah'ı tanınması zor, hatta imkânsızdır. Tarih boyunca, Allahü teâlânın gönderdiği bir rehber olmadan, insan; kendisini yaratan büyük kudret sahibinin var olduğunu, akli ile anladı. Fakat Ona giden yolu bulamadı.

İnsanlar, yaratıcıyı önce etraflarında aradı. Kendilerine en büyük faydası olan güneşi, yaratıcı sanıp, ona

tapmaya başladılar. Sonra büyük tabiat güçlerini, fırtınayı, ateşi, kabaran denizi, yanardağları ve benzerlerini gördükçe, bunları yaratıcının yardımcıları zannettiler. Her biri için bir suret, alamet yapmaya kalktılar. Bundan da putlar doğdu. Böylece, çeşitli putlar çıktı. Bunların gazabından korktular ve onlara kurbanlar kestiler. Hatta insanları bile bu putlara kurban ettiler. Her yeni olay karşısında, putların miktarı da arttı. İslamiyet'in başında Kâbe'de 360 put vardı.

Kısacası insan; Bir, ezeli ve ebedi olan Allahü teâlâyı kendi başına bir türlü tanıyamadı. Bugün bile güneşe ve ateşe tapanlar vardır. Bunlara şaşmamalı! Çünkü rehbersiz karanlıkta doğru yol bulunamaz.

Kur'an-ı kerimde, (Biz, peygamber göndermeden önce azap yapıcı değiliz) buyuruldu.(İsra 15)

Allahü teâlâ; kullarına verdiği akıl ve düşünme kuvvetinin nasıl kullanılacağını onlara öğretmek, kendi birliğini onlara tanıtmak ve iyi işleri kötü, zararlı işlerden ayırmak için, dünyaya peygamberler gönderdi. Peygamberler en büyük rehberlerdir. Ruh-ul beyan'da, Zümer suresinin, (Allah'tan başkasını dost edinenler, "Biz bunlara bizi Allah'a yaklaştırmaları için, bize şefaet etmeleri için tapıyoruz" derler) mealindeki 3. ayetinin tefsirinde deniyor ki:

(İnsan, kendisinin ve her şeyin yaratıcısını tanımaya elverişli olarak, yaratılmıştır. Yaratıcısına ibadet etmek ve Ona yaklaşmak arzusu, her insanda vardır. Fakat böyle elverişli olmanın ve bu isteğin kıymeti yoktur. Çünkü nefis, şeytan ve kötü arkadaş, insanı aldatarak [yaratana ve kıyamete inanmayan birer dinsiz veya] müşrik yaparlar. Müşrik, Allahü teâlâyı yaklaşılamaz. Onu tanıyamaz. Şirkten uzaklaşıp, tevhide sarılarak hasıl olan tanımak, kıymetlidir. Bunun alameti, peygamberlere ve kitaplarına inanmak ve bunlara uymaktır. İnsan, Allahü teâlâyı ancak böyle yaklaşılabılır.)

Zâriyat suresinin, (İnsanları ve cinni, bana ibadet etmeleri için yarattım) mealindeki 56. ayet-i kerimesindeki (ibadet etmeleri için) ifadesi, (beni tanımaları için) demektir. Yani, Allahü teâlâyı tanımak, inanmak için yaratıldık. Hadis-i kutside, (Tanınmak için her şeyi yarattım) buyurması, (Onların beni tanımakla şereflenmesi için) demektir.

Peygamber efendimiz, ilmin inceliklerini soran bedeviye, (İlmin başını öğrendin mi?) diye sordu. O da, (İlmin başı ne ki?) dedi. Bedeviye, (İlmin başı, Allah'ı tanımaktır. Bu da Onun; misli, benzeri, zıddı, dengi, eşi olmadığını, vâhid, evvel, ahir, zahir ve batın olduğunu bilmektir) buyurdu.

Huzura kavuşmak için

Yalnız maddiyata inanan kimselerin çok defa dertlerine çare bulamadıklarını, intihara kadar gittiklerini görüyor ve okuyoruz. Yalnız maddeye inanan kimseler, çok kereler dertlerine çare bulamayıp, ümitsizliğe kapılmaktadır. Bu, onların ruhlarının boş kalmasından ileri gelmektedir. İnsanın ruhu da, bedeni gibi gıdaya muhtaçtır. Bu da, ancak iman etmekle mümkündür ve Allahü teâlânın yolunu ancak din gösterir. Allahü teâlâyı inkâr edenler bile, muhakkak bir gün bu ihtiyacı duyarlar.

Ünlü Rus yazarı Soljenitsin, Amerika'ya yerleştiği zaman, kendisinin büyük sıkıntılardan, ruhi bunalımlardan kurtulacağını zannetmişti. Bir gün bir üniversitede Amerika gençlerini başına toplayarak onlara şöyle hitap etmişti:

(Ben buraya gelince, çok bahtiyar olacağımı sanmıştım. Ne yazık ki, burada da büyük bir boşluk hissediyorum. Çünkü siz, artık maddenin esiri olmuştunuz. Evet, burada hürriyet var, herkes istediğini yapıyor; fakat ancak maddeye önem veriyor. Ruhları bomboş. Hâlbuki insanı hakiki insan yapan, onun tekâmül etmiş [gelişmiş], temizlenmiş ruhudur. Size tavsiyem şudur: Ruhunuzu geliştirmeye, güzelleştirmeye bakın! Ancak o zaman, ülkenizde bulunan ve sizi de üzen çirkinlikler yok olmaya başlar. Dine önem verin! Din, insan ruhunun gıdasıdır. Dinine bağlı insanlar, her işte sizin en büyük yardımcınız olacaktır; çünkü onları Allah korkusu doğru yoldan ayırmaz. Sizin en büyük güvenlik teşkilatınız bile, herkesi gece gündüz kontrol edemez. İnsanları kötülükten alıkoyan polis gibi, onların duyduğu Allah korkusudur.)(10)

Aşırı dincilik dedikleri(11)

Sual: Dinimi doğru olarak öğrendikten sonra, elimden geldiğince uygulamaya başladım. Beni tanıyan ateist birisi bunu duymuş. (Senin aşırı dinci olduğumu duydum. Namaz kılıyor, oruç tutuyormuşsun. Bir de tesettüre riayet ediyormuşsun. Böyle yapmakla daha iyi Müslüman mı olduğumu sanıyorsun? Kafanın ve kalbin temiz olması yeter. Kalbin temiz olunca namaz kılmamışsın, içki içmişsin, çıplak gezmişsin, bunun önemi olmaz) diye bana bir mail göndermiş. Ne yazmamı tavsiye edersiniz?

CEVAP

Hiç cevap vermemenizi tavsiye ederiz; çünkü (Ahmağa verilecek en güzel cevap susmaktır) buyurulu yor. Her eserin bir sahibi vardır. Ayın, güneşin, yıldızların, gezegenlerin, bitkilerin, hayvanların ve insanların kendi kendine tesadüfen olduğunu söylemek kadar büyük ahmaklık olur mu?

Doğruyu, iyiyi, güzeli, ateiste söylesek, faydası olur mu? Kesinlikle olmaz. Çünkü Kur'an-ı kerimde, onların hakkı işitemeyecekleri, doğruyu göremeyecekleri, gerçekleri söyleyemeyecekleri açıkça bildiriliyor. Bir ayet-i kerime meali:

(Kâfırlar sağır, dilsiz ve kör oldukları için, akl edemezler.) [Bakara 171]